

Umrl je dne 19. februarja gospod Karol Kriechbaum, posestnik in trgovec v Oplotnici pri Konjicah.

Spomenica. Nek cesarski ukaz se glasi: „Duhovščina se ima na prižnici, pri krščanskem nauku in pri občevarju z verniki vsacega zmerjanja in psovanja zdržati in edino-le Kristusov nauk v katoliški cerkvi razkladati ter njegovo temeljitost in vrednost brez hujskanja drugovercev razjasnjevati; vero in npravstveni nauk naj ljudem bolj vtika in priporoča, kakor pa učenost in teologične razprtije, česar ljudstvo ne more razumeti. Vlada sama, kakor tudi po ordinarijatih to vsej duhovščini nalaga, s pristavkom, da bo vsacega neposlušnika primerno kaznovala.“ Ta ukaz je izdal leta 1782. nepozabni cesar Jožef II., ki je bil največji prijatelj in dobrotnik kmečkega ljudstva in si je na vso moč prizadeval isto njegovih oškodovalcev braniti.

Letošnji glavni nabor se bode na Spodnjem Štajerskem sledeče dni vršil, in sicer: V Radgoni 5. in 6. aprila; v Cmureku 7., 8. in 9. aprila; v Lipnici 11., 12., 13. in 14. aprila; v Mariboru (okolica) 30. aprila. 2., 3., 4. in 5. maja; v Mariboru (mesto) 6., 7. in 9. maja; v Slovenski Bistrici 10. in 11. maja; v Št. Lenartu v Slov. gor. 13. in 14. maja; v Arvežu (Arnfels) 16., 17. in 18. maja; v Ormožu 5. in 6. aprila; v Ptuj (mesto) 7. aprila; v Ptuj (okolica) 8., 9., 11., 12. in 13. aprila; v Rogatcu 14. in 15. aprila; v Šmarju pri Jelšah 16. in 18. aprila; na Laškem (Tüffer) 19., 20. in 21. aprila; v Konjicah 22., 23. in 25. aprila; v Gornji Radgoni 27. in 28. aprila; v Ljutomeru 29. in 30. aprila; v Kozjem 2. in 3. maja; v Brežcah 5. in 6. maja; v Sevnici ob Savi 7. in 9. maja; v Celju (mesto) 10. maja; v Celju (okolica) 11., 13., 14. in 16. maja; na Vranskem 18. in 19. maja; v Mozirju 20. in 21. maja; v Šoštanju 24. in 25. maja; v Slovenjem gradu 26. in 27. maja; v Marnbergu 28., 30. in 31. maja.

Plaz se je utrgal dne 20. februarja nad hišo št. 52 (last g. Kallana) v Trbovljah ob Savi. Hiša je bila na Gornji strani, kjer se vrata nahajajo, več metrov na debelo s snegom in prstjo zasuta, da so morali na smrt prestrašeni stanovalci skoz okna bežati.

Samosilnost v spovednici. Ker prihajajo nam v enomer pritožbe, da se posamezni duhovniki predrznejo vernike plašiti, češ, da dajo tistim, ki so naročniki „Štajerca“, pri spovedi odvezo zadržali, čutimo se primorane naznaniti, da tako postopanje nikakor ni dovoljeno in pripuščeno, temuč je gola samosilnost dotičnih nestrpnežev, ki svoje hujskarije in svojega sovražtva še celo pri delitvi sv. zakramentov ne morejo opustiti. Povejte ali pokažite nam le eno vrsto v vseh dosedaj izdanih številkah našega lista, ki bi imela v sebi kaj protiverskega, svet katoliški veri nasprotnega! Ako to nesramno postopanje ne bode takoj prenehalo,

bodemo vsacega takega okrutneža vzeli pod ostro krtačo, nastopili pa razuntega še tudi drugo pot, katera zna postati dotičnemu jako neljuba. Ali nimajo vsi duhovniki enake predpise? Kako pride to, da se je n. pr. spovedancu, ki v neki fari v Slov. Gor. zaradi „Štajerca“ ni dobil odveze, ista v katoliški cerkvi v Ptuj, kjer niso taki hujskači, brez pomisleka podelila, akoravno je na obeh krajih se obtožil enih in istih grehov in drugemu spovedniku izrečno potrdil, da je „Štajerčev“ čitatelj in naročnik? Drugi spovednik ga je namreč vprašal, začesarvoljo v domači fari ni dobil odveze. Ko mu je spovedanec povedal, da se je to zgodilo zaradi „Štajerca“, rekel mu je spovednik, da to nič nima v sebi „domači gospod so pač bili najbrž kaj jezni“. No, ta je pa lepa! Vernik, ki si išče v spovednici tolažila in miru, ki bi se mu najdelila kakor hladilno olje, najde tam jeznega nasprotnika svojega političnega in morebiti tudi svojega zasebnega življenja. Namesto, da bi zapustil spovednico potolažen ter z Bogom in z ljudmi spravljen, odide ž nje nevoljen, razburjen z mržnjo v srcu do duhovnika ali celo do svetih obredov, ki se za posvetne hujskarije izkoriščajo in zlorabijo. Kdo ve za nasledke!?

Dopisi.

Iz Zavrča. Na starega leta dan 1903 sem poslal z neko žensko stolnino za cerkveni sedež, katero je cerkveni ključar sprejel, gospod dekan pa so ta prejem v svoji knjigi zabeležili. 18. januarja pa so gospodje ta moj sedež nekemu možu iz sosedne fare po dražbi prodali in jaz sivolasi starček bi moral zanaprej v cerkvi pri službi božji stati, ko sem vendar imel pravico do tega sedeža od moje mladosti do sedaj in sem stolnino redno plačeval. Pri nas je bila do sedaj navada, da so se na starega leta dan samo tisti cerkveni sedeži prodali, kojih lastniki so v teku leta umrli ali se drugam preselili. Živim faranom, ki so svoj sedež plačevali, doslej nihče ni tozadevne pravice kratil in sedežev jemal. Ne mislite si gospod dekan, da imate v Vaši fari same otroke; še nas živi nekoliko takih, ki poznamo Vas že kot šestega Zavrčkega dekana! Ne pomnimo pa takega samosilstva, da bi se živim faranom plačani sedeži jemali. Ako bi jaz bil hotel pred nekaterimi leti tri sedeže v cerkvi imeti, gotovo bi jih dobil, znabiti še celo v farovžu. Ja, takrat sem imel pa še čvrste noge, da sem zamogel po hribih letati in za farške gospode zajce in drugo divjačino streljati, a zdaj mi je zato pošla moč, toraj z menoj od farovža in cerkve proč — Star, neustrašljiv faran.

Od Velike nedelje. Rojakom v posnemanje. Dne 21. februarja t. l. ustanovila se je pri Veliki nedelji podružnica ces. kr. kmetijske družbe za Štajersko. Pristopilo je takoj 84 udov. Zborovanju je predsedoval ces. kr. okrajni glavar ptujski, gospod baron Underrain, ki je zbranim razjasnil, da takšno društvo kmetovalcev ne stoji s politiko v no-

beni zvezi ter da žnjo tudi nima ničesar opraviti, kar so poslušalci s pritirjevanjem vidno zadovoljni na znanje vzeli; ces. kr. kmetijsko družbo pa je zastopal društveni blagajnik gospod Žiga Sutter, ki je v daljšem govoru pojasnjeval veliko vrednost takih društev, kar so vsi navzoči z veliko navdušenostjo odobraval. Nato se je vršila volitev opravnikov. Izvoljeni so bili sledeči gospodje: načelnikom Janez Flucher, oskrbnik graščine nemškega viteškega reda; podnačelnikom Tomaž Senjor, ces. in kr. stotnik v rezervi; tajnikom Janez Meško, občinski predstojnik pri Veliki nedelji; blagajnikom Jurij Skvorz, trgovec pri Veliki nedelji; odbornikom Franc Kumer, občinski predstojnik v Tergoviču, Henrik Irgolič, občinski svetovalec v Sodincih, Matjaž Medik, občinski svetovalec v Vičancu in Anton Krajnc, posestnik v Šardinju. Pebivalstvo je kazalo pri ustanovljenju podružnice živahno zanimanje, navdušenje, pa tudi zaupanje, ker razpolaga podružnica že črez precej trsja, trsnic in materinskih vrtov. Čast in slava naj bode možem, ki se niso zbal truda in skrbi, katere so imeli, predno so vse tako uravnali in v pravi red spravili, da se je zamogla podružnica ustanoviti. Zaupanje, katero so našli pri prebivalstvu naj jim bode plačilo in zadoščenje! Čast in hvala pa naj bode tudi onim, ki so svoj pristop k podružnici naznanili, ker pokazali so stem, da imajo zdravo pamet, ki jih vodi do prepričanja in rabsodbe, dale v združenju je moč. Kličemo toraj novo ustanovljeni podružnici: rasi, cveti, prospevaj ter obrodi obilen sad v korist kmečkega ljudstva in v posnemo rojakom bližnjih in dalnjih krajev!

Iz Kamnice pri Mariboru. Znani in glasoviti „Fihpos“ blati, kakor vsakomur znano, kateremu pride ta nebodigatreba v roke, vsacega človeka, vsako društvo in vsak kraj, kjer zapazi le količkaj napredka. Po njegovi želji bi vse moralo iti — rakovo pot. Posebno mu pa mrzi, da se je začelo tudi že v kmečkih glavah daniti, da izginja v njih tema in se umika luči, katere se mračnjaki bojijo, kakor sova, netopir in veša dnevne svitlobe; zavednost in spoznanje resnice je tem mračnjakom trn v peti. Ena taka veša se je zaletela tudi v našo požarno brambo, ki je imela dne 3. februarja t. l. svojo običajno vsakoletno veselico. Veselica se pač navadno priredi v kakej gostilni, misjon in duhovne vaje pa v cerkvi; tako je bilo od nekaj in bode najbrž tudi ostalo. Mi po svojem, vi po vašem, — krivičnega in nedostojnega kritizovanja pa ne trpimo. V predlanskem svetem adventnem času imeli so v Narodnem domu v Mariboru gledališko veselico. Po dokončani igri so se pa lotili plesa, toda ne samo posvetni gospodje in gospe, ampak tudi duhovniki so plesali in rajali in sicer; kakor že omenjeno, v svetem adventnem času, v katerem katoliška cerkev plese strogo prepoveduje. Zakaj sta takrat „Gospodar“ in „Fihpos“ molčala? Zakaj nista ničesar zinila o tem farškem plesu v adventnem času?

Zakaj pa se duhovniki ne držijo cerkvenih predpisov? mar niso katoliki?! Ja kmet, to je kaj družegar — Pred nedavnim časom se je tukaj govorilo, da nas bode naš kaplan zapustil, a žalibog se ta govorica ni uresničila. Kaj radi bi mu bili zapeli:

... Le srečno, „fitigot“

Podplatnik gre odtod.

Pa godi se nam tako, kakor se je svoječasno Štanjčanom, ki se tega gospoda niso mogli pretniti, dokler niso šli mil. gospoda knezoškofa prisiliti, da jih reši tega nemirneža. Štanjčanom se najprošnja uslišala, toda na vrat smo dobili sedaj mi nadlego, katere nas reši, o Gospod ali pa milostljivi prevzvišeni gospod knezoškof Lavantinski. Že enkrat se je v našem ljubem „Štajercu“ poročalo, kako naš kaplan otroke v šoli trpinči, a kakor se vidi, še ni poboljšal. Dobro bi storili gosp. župnik Wobko bi Vašega kaplana malo brzdali; pa tudi gospod nadučitelj uljudno prosimo, da bi vzel šolsko mladino pred pretiranim kaplanovim kaznovanjem evarstvo, kako je lepo in prav. Ako otroče nemški starišev ne ume slovenski, to vendar ni kaznovanje vredno in če se tudi v pol leta ne more naučiti slovenskega jezika. V prvi vrsti mora biti učitelj vzgojitelj potrpežljiv, prizanašljiv in rahlosrčen, katehizirih lastnosti pa mi Kamničani dosedaj pri našem katehetu še nismo opazili. Nadalje je naša splošna želja, da bi slišali iz prižnice samo nauk našega Zveličarja — besedo Božjo — ne pa take reči, ki ne spadajo v cerkev — hišo Božjo, drugač bo naša cerkva med Božjo službo v prihodnje bolj prazna, kakor je bila dosedaj. Krenite toraj, gospod kaplan, na drugo, namreč pravo pot, sicer smatramo pripravljeni reči objaviti, katere za zdaj še pustimo. N. K.

Od sv. Jurja ob Ščavnici. Od tukajšne klerikalne stranke nastavljena mevža, ki se imenuje „dimnikar“ piše v številki 4. „Slovenskega Gospodarja“, da obljuba dolga dela. Potrdimo mu to ter ob enem odgovorimo: Kdor veter se je, bode burje žel. — No vi gospodje in voditelji dimnikarja, nikakor si ne mislite, da se mi zavoljo vašega mazanja jezimo ali pa da bo ta vaša čenčarija nas odvrnila od naših nam priljubljenih in naročenih listov! — Kaj misjonarji niso dosegli, tudi ti revni dimnikarji ne boš dosegel, akoravno si morebiti bolj črn kakor so uni; mi zavedni kmetje si našega prepričanja ne damo vzeti, tudi ne, če bi naročnina „Štajerca“ do leta 50 kron stala. Spreglej toraj, da je vso tvojo mazanje zastonj. Če nimaš drugega dela, po pojoraje žabjega perja česati ali pa iz kurjega mleka maslo delati! — Zagotovimo ti, da bodeš imel pretem poslu več vspeha, kakor ga sedaj imaš, ko se na metre dolgo sline cedijo po tečni svinjetini, katera je po naših dimnatih ljuknjah obešana. — Dr pa boš sprevidel in spoznal, da smo mi „Štajerčevi“ naročniki dobrosrčni ljudje, ki vsako revno osebo razpodpiramo, svetujemo ti, da se podaš v naš Viden tam bodeš kot dimnikar gotovo dobil dela ali kakot ti praviš „kšefta“ dovolj. Šaj ti je že znano, da il

ov, am kaj mnogo zidanih hiš, katere imajo različno na-
 naljane dimnike, le na to ti dobro pazi, da se ne
 daode zopet kje ogenj vnel, kakor se je to zgodilo
 ro-red nekaterimi leti, ko je v Vidmu še gospodarila
 ebi in vsem občanom dobro znana Mima. — Ko
 odeš pa enkrat v Vidmu vse lepo pometel, podaj
 e na cesto, katera pelje od sv. Jurja v Bolehničico
 So-er poberi tiste glavine, ki so po tej cesti raztrošene,
 ejeer tiste delajo tvojim delodajalcem nečast in so ne-
 ro-lega posebnega pomena — . — Če ti bode še pre-
 jestajalo časa, podaj se še k uni gostilni, pri kateri
 te dne 6. januarja t. l. eden tvojih somišljenikov pri-
 ravljaj „divji ogenj“ ter bi gotovo vso poslopje
 rapožgal, ko bi mu cekmeštrova služabnica ne bi po-
 ddašila ognja in munaši krepki fantje ne zmerili suknje
 se hlač z neko mero, katero v našem kraju „planjko“
 olfmenujemo. — Tudi tukaj bodeš našel dovolj dela.
 ddo bodeš vse lepo pometel in opravil, ti pa dovoli-
 lano nekaj počitka ter ti svetujemo, da si vzameš v
 oke „Štajerca“, da se malo spametuješ in zbrihtaš!
 kilb bodeš namreč pridno prebiral ta koristen list,
 njapoznal bodeš in se zavedel, da to nič ni kaj poseb-
 lo-lega, ako pride priprosti kmet v sitnosti. Ta res-
 inicoljubni list ti vse lepo poroča in razloži, kakšne
 teurke in ničvredne reči vganjajo tvoji gospodje, ako-
 gavno stanovitno trdijo, da so skoraj več kakor an-
 šneljčki v nebesih. Če boš še pa več pojasnila potre-
 goval in bi ti še preostajalo kaj prostega časa, tedaj
 eče pa le zopet še kaj oglasi, — dela bodeš dobil do-
 ačolj in ne bode ti treba gladu poginiti. Smilil bi se
 šamreč nam, bo bi bil tako nesrečen, da bi morali
 oebe prvega zagrebsti v tistem blatu, iz katerega
 medaj novo pokopališče delajo. Štefan Kral.

Zunanje novice.

Visok gost. Te dni je obiskal švedski kralj
 bskar II. našega presvitlega cesarja na Dunaju.
 enNaš cesar je svojega prevzvišenega gosta kaj srčno
 jprejel in pogostil. Kralj se je potem odpeljal na
 kang v Opatijo, kamor se je tudi pred nedavnim
 njasom kraljica-soproga odpeljala.

Grozno hudedelstvo norca. Pred kratkim prišel
 —e v Varšavi na Prusko-Poljskem v neko gostilno
 karof Vladimir Dabski ter se tamkaj nastanil. Zahte-
 koraj je z revolverjem v roki urno postrežbo. Nata-
 ntariji, ki so spoznali, da je grof znorel, poklicali so
 nolicijskega komisarja. Ta je ukazal dvema policaja-
 ojna, da naj grofa domu spravita. Ko se pripeljejo do
 jdrofove hiše, je grof naglo iz voza skočil ter zbežal
 ekt gornjo nadstropje, kjer je začel iz okna na ulico
 prtreljati. Imel je tam mnogo revolverjev in lovskih
 e tušk. Najpervo je ustrelil hišnika, ki je prišel skozi
 katranska vrata, da bi grofa prijel. Potem je skozi
 Dikna nasprotnih hiš usmrtil še četiri osebe in eden-
 vindvajset bolj ali manj težko ranil. Tudi nanj so
 adtreljali, toda samo s šrotom, da bi ga za na-
 emaljni boj nesposobnega storili. Šele po večjih strelih
 koe jim je to posrečilo, na kar so ga v norišnico od-
 eljali.

Orjaški stolp bodo napravili za prihodnjo sve-
 toavno razstavo v št. Lojzu v Ameriki. Meril bode
 od tal do vrha 330 metrov, toraj bode slovitega or-
 jaka, Eiffelnov stolp v Parizu, za celih 35 metrov
 presegal. V njem bode ob enem imelo 7 tisoč ljudi
 prostora; na vrhu stolpa bode baje zvezdarnica.

Nove žandarmerijske postaje na Koroškem so
 se ustanovile v Zrelcih in pri sv. Rupertu v politič-
 nem okraju Velikovec, v Holmicah in v Malnici v
 političnem okraju Špital ter v Ukvah in Pod Rožici
 v političnem okraju Beljak.

Plaz je zasul vas Galtür na Tirolskem. Z gore
 Fädnerspitz (visoka 2787 metrov) se je dne 24. fe-
 bruvarja ob 4. uri popoldne splazil sneg ki je med
 strašanskim gromenjem bučal v dolino na vas Galtür
 ter zasul cerkev, šolo in krčmo. Nastala je popolna
 tema. K sreči je bil sneg suh in redek, da ni na-
 pravil druge škode, samo šipe na oknih je zdrobil,
 a ljudje so bili vendar jako preplašeni.

Johan Orth med Japonci. Johan Orth, nekdanji
 avstrijski nadvojvoda živi, kakor poročajo nekateri
 dunajski listi, že več let na Japonskem in on baje
 je povzdignil japonsko mornarico na to stopnjo iz-
 urjenosti, na katero je v novejšem času dospela.
 Neki bogat avstrijski fabrikant ga je baje tam videl
 in spoznal. Istina — ako ni časnikarska rasa.

Strašanski požar. V Bolehowu v Galiciji je po-
 gorelo v nekem predmestju nedavno štirideset hiš in
 gospodarskih poslopij. Požar je nastal po noči.

12 hiš je zgorelo v Valoibi na Švicarskem. 21
 družin je brez strehe. Tamkaj imajo sedaj še hudo
 zimo in ubogi ljudje mnogo trpé.

Nekaj dragega je vojska na morju. Strokovnjaki
 so izračunali, da stane strelivo, katero dve bojni la-
 diji v eni minuti zastrelite, 72 tisoč kron. En strel
 z osem palcev debelo granato stane na primer 1200
 kron. Fiks element.

Petero otrok v razbeljeni peči. V vasi Esporlas
 na otoku Majorka se je v neki hiši na peči igralo
 petero dečkov, medtem ko so v peči za kruh kurili.
 Naenkrat se je krov podrl in vsi dečki se padli v
 ogenj. Oče enega dečka je v smrtni nevarnosti iz-
 vlačil zaporedoma vseh petero, najnazadnje svojega
 sina. Dečki so se tako opekli, da bodo težko ozdra-
 veli, pa tudi oče je v nevarnosti.

Najdaljši most na svetu. 30 milj dolgi most je
 ravnokar dogotovljen čez Great Salt Lake v Severni
 Ameriki ter stane 5 milijonov dolarjev, v našem de-
 narju okoli 22 milijonov kron. Most je lastnina neke
 železniške družbe, katera si je tako prikrajšala svojo
 glavno progo za 43 milj.

Visoka starost. V Daytonu v Severni Ameriki
 je dne 10. februarja umrl premožen tovarnar Filip
 Kejfer. Kejfer je bil strasten ljubimec tobaka in popil
 je vsak dan 6 čaš kave.

Z Balkana. Turčija v enomer oborožuje ter ima
 že ogromno število vojakov pod orožjem. Ravno tako
 se tudi Bolgarija skrbno pripravlja na vojsko in k
 naboru so morali priti letos tudi že tisti mladeniči,
 kateri bi šele k letu imeli na vrsto priti. Vse kaže